

DECIZIA NR. 43/2005 emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara a fost sesizata de Activitatea de control financiar fiscal asupra contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, privind stabilirea obligatiilor de plata, catre bugetul consolidat al statului, reprezentand :

- impozit pe venit in cota de 10% ;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venit ;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit ;
- taxa pe valoarea adaugata ;
- dobanzi de intarziere aferente T.V.A.;
- penalitati de intarziere aferente T.V.A..

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.174, art.175 si art. 176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, petenta invoca in sustinerea acesteia urmatoarele:

a) Referitor la impozitul pe venit, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Organul de inspectie fiscala constata o obligatie la bugetul de stat, datorata pentru perioada 1998 - 1999, invocand acte normative cu aplicabilitate din anii 2001 - 2003, respectiv O.G. nr. 7/2001 si H.G. nr. 54/2003.

Petenta arata faptul ca, in perioada 1998 - 1999, impozitul pe venit de 10% era sursa bugetului local si nu a bugetului de stat, cum eronat se mentioneaza in actul de control. Totodata, asa cum rezulta din actul de urmarire - somatia nr..../2003, impozitul pe venit 10% nu era cuprins ca obligatie la bugetul de stat.

Potrivit art. 88 din O.G. nr. 92/2003 si Decretului nr. 167/1958 privind prescriptia extinctiva) dreptul organelor fiscale in luna ianuarie 2005, de a stabili obligatii fiscale privind impozitul pe venit creat in anii 1998 - 1999 era prescris, astfel ca aceasta obligatie nu are temeinicie legala.

b) Referitor la taxa pe valoarea adaugata, majorarile/dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Inspectia fiscala efectuata, nu a avut in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si a raporturilor juridice relevante pentru impunere, asa cum prevede art. 102 din O.G. nr. 92/2003, astfel :

- Societatea agricola, era dizolvata inca din anul 2003, ca urmare imposibilitatii realizarii obiectului de activitate, dizolvare hotarata de Adunarea generala, in conditiile prevazute de art. 64 din Legea nr. 36/1991 privind societatile agricole ;

- in acest caz, potrivit art. 17 din O.G. nr. 92/2003, societatea agricola nu poate fi subiect al raportului juridic fiscal, neputand fi obligata la plata taxa pe valoarea adaugata si a accesoriilor acesteia, stabilite prin raportul de inspectie fiscala;

- potrivit art. 21 din O.G. nr. 92/2003, creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

In cazul dizolvarii, ca urmare imposibilitatii realizarii obiectului de activitate, prin constatarea materializata de Adunarea generala prin procesul verbal din februarie 2003, nu se poate stabili nici debitorul si nici platitorul obligatiilor stabilite prin Decizia de impunere.

Avand in vedere motivatiile si argumentele prezentate, petitionara solicita admiterea contestatiei, asa cum a fost formulata.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat, organele de control ale D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, au constatat urmatoarele:

a) Referitor la impozitul pe venit, in cota de 10%, dobanzile si penalitati de intarziere aferente

In perioada anilor 1998 - 1999, societatea a colectat deseuri metalice de la persoane fizice.

Pentru aceasta perioada, societatea a calculat, retinut si evidentiat impozit pe venit, in cota de 10%.

Conform evidentei contabile, la data de 31.12.2004, societatea prezinta un debit restant la aceasta categorie de impozit, suma neachitata pana la data controlului.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe venit in cota de 10%, s-au calculat majorar/dobanzi si penalitati de intarziere.

b) Referitor la taxa pe valoarea adaugata, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Din verificarea efectuata nu s-au constatat diferente fata de evidenta contabila a agentului economic.

La data de 31.12.2003, societatea comerciala inregistreaza T.V.A. de plata, care nu a fost achitata pana la data controlului.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari/dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Avand in vedere constatarile organelor de control, motivatiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

In fapt, prin Decizia de impunere au fost stabilite majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere, calculate pentru neplata la termenele legale a obligatiilor catre bugetul consolidat al statului.

a) Referitor la imozitul pe venit, in cota de 10%, majorarile/dobanzile penalitatile de intarziere

In perioada anilor 1998 - 1999, societatea a achizitionat deseuri metalice de la persoane fizice pentru care a calculat, retinut si evidentiat impozit pe venit, in cota de 10%, in temeiul art. 29 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 85/1997 privind impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice, care precizeaza :

„(1) Contribuabilii, persoane fizice, care realizează venituri din premii și orice fel de câștiguri au obligația de a plăti impozit calculat prin aplicarea cotei de 10% asupra sumei ce depășește plafonul neimpozabil menționat la art. 2 alin. (1) lit. i).

(2) Impozitul se calculează și se reține prin stopaj la sursă de către unitățile care acordă premiile și câștigurile, vărsarea impozitului făcându-se în termen de 5 zile de la data acordării acestora.”

Potrivit balantei de verificare incheiata la data de 31.12.2004, contul 444 „Impozit venit colaboratori (achizitii fier vechi)” prezinta un sold creditor, sold preluat in bilantul contabil incheiat la data de 31.12.2004.

Se retine faptul ca impozitul pe venit, nu a fost stabilit ca debit suplimentar prin Decizia de impunere, astfel ca pentru acest capat de cerere urmeaza a se respinge contestatia ca fara obiect.

Art. 175 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Nu se poate retine, in solutionarea favorabila a contestatiei, sustinerea societatii cu privire la prescrierea dreptului organelor fiscale de a stabili obligatii fiscale privind impozitul pe venit creat in anii 1998 - 1999, intrucat termenul de prescriptie a fost intrerupt ca urmare recunoasterii datoriei prin bilanturile

contabile incheiate pentru exercitiile financiare ale anilor 2003 si 2004, depuse la organul fiscal.

Art. 129 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

„Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la [art. 127](#) se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvențității contribuabilului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.”

Pentru neplata în termen a impozitului pe venit s-au calculat majorari/dobanzi și penalități de întârziere.

Deși societatea contestă sumele reprezentând majorari/dobanzi de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit nu aduce nici un fel de argumente în susținere referitoare la: modul de calcul, termenul de la care curg acestea sau modul de aplicare a prevederilor legale de către organul de inspecție fiscală.

In drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art.13 din O.G. nr. 11/1996 pentru executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare pentru majorările de întârziere, ale art. 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002 pentru colectarea creanțelor bugetare pentru dobânzi și penalitățile de întârziere precum și ale art. 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Având în vedere considerentele reținute precum și faptul că potrivit principiului de drept „accesoriul urmează principalul” majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere au caracter accesoriu debitului, se va respinge contestația ca neîntemeiată, pentru aceste sume.

b) Referitor la taxa pe valoarea adăugată, dobânzile și penalitățile de întârziere

Potrivit bilanței de verificare încheiată la data de 31.12.2003, contul 4423 „T.V.A. de plată” prezintă un sold creditor, sold preluat în bilanțurile contabile încheiate la data de 31.12.2003 și respectiv 31.12.2004.

Se retine faptul ca taxa pe valoarea adaugata de plata, nu a fost stabilita ca debit suplimentar prin Decizia de impunere contestata, astfel ca pentru acest capat de cerere urmeaza a se respinge contestatia ca fara obiect.

Art. 175 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari/dobanzi si penalitati de intarziere.

Desi societatea contesta sumele reprezentand majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, nu aduce nici un fel de argumente in sustinere referitoare la: modul de calcul, termenul de la care curg acestea sau modul de aplicare a prevederilor legale de catre organul de inspectie fiscala.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.13 din O.G. nr. 11/1996 pentru executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare pentru majorarile de intarziere, ale art. 13 si 14 din O.G. nr. 61/2002 pentru colectarea creantelor bugetare pentru dobanzi si penalitatile de intarziere precum si ale art. 109 si 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Avand in vedere considerentele retinute precum si faptul ca potrivit principiului de drept „ accesoriul urmeaza principalul” majorarile de intarziere, dobanzile si penalitatile de intarziere au caracter accesoriu debitului, se va respinge contestatia ca neintemeiata, pentru aceste sume.

Nu se poate retine, in solutionarea favorabila a contestatiei, sustinerea acesteia, cu privire la faptul ca, Societatea agricola era dizolvata inca din anul 2003 prin imposibilitatea de a realiza obiectul de activitate, din urmatoarele motive:

- societatea nu a facut dovada inscrierii in registrul societatilor agricole a hotararii adunarii generale, privind dizolvarea societatii, incepand cu data de 28 februarie 2003;

- societatea nu a facut dovada publicarii, in Monitorul Oficial al Romaniei, a hotararii adunarii generale.

Potrivit art. 64 din Legea nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura, se prevede:

„Societatea agricolă se dizolvă:

a) la împlinirea termenului pentru care a fost constituită;

b) la constatarea imposibilității de a realiza obiectul societății;

- c) la terminarea activității;
- d) prin retragerea asociațiilor, dacă numărul celor rămași este mai mic decât cel prevăzut în statut și în prezenta lege;
- e) prin hotărîrea asociațiilor;
- f) dacă societatea face operațiuni contrare legii sau obiectului stabilit în statut.

În cazurile prevăzute la lit. a)-e), dizolvarea se hotărăște de adunarea generală, iar în cazul prevăzut la lit. f) prin hotărîrea judecătoreiei unde a fost înscrisă, la sesizarea organelor Ministerului Finanțelor sau a procurorului.

Hotărîrea adunării generale și, după caz, a instanței judecătorești se înscrie în registrul societăților agricole și se publică în condițiile art. 16 alin. 2 din prezenta lege.”

Art. 16 alin. (2) din aceeași lege prevede:

„Încheierea judecătoreiei se va afișa în extras la sediul acesteia și al primăriei pe raza căreia își are sediul societatea, urmînd a se publica în Monitorul Oficial al României.”

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.178 și art. 185 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea, ca fără obiect, a contestației formulată de societate pentru:

- impozit pe venit;
- taxa pe valoarea adăugată.

2. Respingerea, ca neintemeiată, a contestației formulată de societate pentru:

- majorări/dobanzi de întârziere aferente impozitului pe venit;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- dobanzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.